

Arrest

nr. 67 854 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 26 oktober 2005 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 17 november 2005 beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 mei 2006 beslissingen dat verder onderzoek noodzakelijk was.

1.4. Op 23 januari 2007 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De beroepen tegen de in punt 1.4 vermelde beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen in zijn arresten van 25 juni 2007 (RvV 25 juni 2007, nrs. 407 en 408).

1.6. Verzoekers dienden op 16 januari 2008 een tweede asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de minister voor Migratie- en asielbeleid nam op 16 april 2008 beslissingen van weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13quater).

1.8. Verzoekers dienden op 9 mei 2011 een derde asielaanvraag in.

1.9. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 11 juli 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Deze vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 27 september 1966 in Grozny. In 1999 nam u deel aan gevechten in Grozny. Hierna werd u gezocht en werd de broer van uw vrouw C.(...) D.(...) (OV 5832482) meegenomen. U dook onder in Ingoesjetie en Sleptovsk. In mei 2005 kwam u terug van het front. Later vluchtten u en uw gezinsleden naar België. Op 26 oktober 2005 dienden u en uw vrouw C.(...) D.(...) (OV 5832482) een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 22 mei 2006 werd door het Commissariaat-generaal een beslissing genomen dat verder onderzoek noodzakelijk was. Op 23 januari 2007 werd door het Commissariaat-generaal besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 25 juni 2007 werd uw eerste asielaanvraag definitief negatief afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 16 januari 2008 dienden u en uw vrouw C.(...) D.(...) (OV 5832482) een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 16 april 2008 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een weigering tot inoverwegingname van uw asielaanvraag. Op 9 mei 2011 dienden u en uw vrouw C.(...) D.(...) (OV 5832482) een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten voor: drie medische attesten van dokter V.(...), dokter N.(...) en dokter D.(...) en een brief van het Rode Kruis. Op 29 april 2011 diende het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) een advies in met betrekking tot uw derde asielaanvraag. Op 1 juli 2011 diende u een medisch attest van dokter L.(...) in. Ter staving van uw tweede asielaanvraag had u al een convocatie, een brief van uw schoonzus en enkele referentiebrieven van de school van uw kinderen voorgelegd.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde asielaanvraag blijkt dat u bij uw verklaringen blijft die u in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag in België aflegde en dat u ter staving van uw toen aangehaalde problemen nu een aantal nieuwe stukken voorlegt (CGVS, p. 3). Er moet echter worden opgemerkt dat de door u in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag voorgelegde stukken de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas, zoals ondermijnd in de omstandige motivatie van de beslissing die ik op 23 januari 2007 ten aanzien van u nam in het kader van uw eerste asielaanvraag, niet kunnen herstellen. Van de door u

ingediende convocatie, d.d. 11 december 2007, legde u enkel een fax voor, wat een geringe bewijswaarde heeft. Hierbij is het opvallend dat u niet wist welke instantie deze convocatie opstuurde. U wist evenmin op welk adres en bij welke persoon u zich volgens de convocatie moest aanmelden (CGVS, p. 5). Niettemin staat deze informatie letterlijk in de convocatie vermeld. Aangezien u met het voorleggen van deze convocatie wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u deze oproepingsbrief niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen. Uw vrouw stelde dat er na deze convocatie nog meerdere andere convocaties toekwamen (CGVS vrouw, p. 5-6). Hiervan kon u echter geen enkel begin van bewijs aanbrengen. U bevestigde dat u niets concreets kon vertellen over het feit dat er naar u gezocht werd (CGVS, p. 5). Uw vrouw verklaarde dat deze documenten nog thuis in Tsjetsjenië lagen (CGVS vrouw, p. 6). Daarnaast kan maar weinig waarde worden gehecht aan de brief van uw schoonzus M.(...). Dit document vermeldt allereerst geen datum. Deze brief bevat enkel de verklaringen van uw schoonzus, in haar eigen bewoordingen, over het feit dat er mensen bij uw burens langskwamen die naar u vroegen. Deze verklaringen kunnen niet als objectief beschouwd worden. De brief bevat geen geloofwaardig bewijs van de problemen die u in uw land zou gekend hebben en die u er zouden hebben toe aangezet om uw land te verlaten of van de problemen die uw familieleden of burens na uw vlucht naar België zouden gekend hebben. Bovendien herinnerde u zich niet wat er in de brief van uw schoonzus M.(...) stond (CGVS, p. 5). Aangezien u met het voorleggen van deze brief wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u ook deze brief niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen. Voorts is het opvallend dat uw vrouw niet wist hoe uw burens die thuis bezocht werden in verband met uw problemen, heten (CGVS vrouw, p. 5). Voorts verklaarde u dat u geheugenproblemen en psychologische problemen heeft (CGVS, p. 3-4). Deze geheugenproblemen bestaan volgens uw verklaringen sinds de Russen Grozny binnenvielen (CGVS, p. 4). De door u ingediende documenten bewijzen echter niet wanneer en onder welke omstandigheden uw medische problemen zijn ontstaan. Wat betreft het medisch attest van dokter V.(...), d.d. 18 juni 2010, moet gesteld worden dat dit enkel vermeldt dat u bij hem op consultatie komt. Dit attest werd blijkbaar opgesteld op basis van één consultatie. Het medisch attest vermeldt niets over de omstandigheden waaronder u uw medische problemen zou hebben opgelopen. Dit document zegt dan ook niets over de problemen die u zou gekend hebben en die u ertoe zouden hebben aangezet een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Het medisch attest van dokter N.(...), d.d. 23 maart 2011, vermeldt dat uw medische problemen het gevolg lijken te zijn van een trauma dat u in 2001 in Tsjetsjenië opliep. Het attest vermeldt dat er een obus ontplofte, waarna u geopereerd maar niet verder opgevolgd werd. Aangezien het weinig waarschijnlijk is dat dokter N.(...) bij dit incident aanwezig was, kan de beschrijving van dit incident door dokter N.(...) niet als objectief worden beschouwd. Uit dit attest kan dan ook niet worden afgeleid dat uw medische problemen het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de problemen die u ertoe zouden hebben bewogen uw land van herkomst te verlaten. Het medisch attest van dokter D.(...), d.d. 7 juni 2011, stelt dat u klaagt over geheugenproblemen. Het attest wijst als conclusie op een geruststellende neurologische balans. Uit dit attest kan niet worden afgeleid dat u eventuele medische problemen het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de problemen die u ertoe zouden hebben bewogen uw land van herkomst te verlaten. Ook het medisch attest van dokter L.(...), d.d. 30 juni 2011, vermeldt enkel dat u in psychiatrische behandeling bent. Het medisch attest vermeldt niets over de omstandigheden waaronder u uw medische problemen zou hebben opgelopen. Dit document zegt dan ook niets over de problemen die u zou gekend hebben en die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst te ontvluchten. Het attest van mevrouw H.(...), sociaal assistente bij het Rode Kruis, d.d. 20 april 2011, beschrijft enkel de dokters die u heeft geconsulteerd of zal consulteren, en het gedrag dat u de laatste tijd vertoont. Aangezien mevrouw H.(...) geen arts is, hebben haar verklaringen over uw medische toestand onvoldoende basis. Mevrouw H.(...) schrijft bovendien dat ze geen uitspraken kan doen over uw geheugenproblemen. Dit attest levert dan ook geen overtuigend bewijs over uw medische problemen of over de problemen die u zou hebben gekend hebben in uw land van herkomst. Het advies van mevrouw Maes van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen gaat in op verschillende elementen van uw vorige en huidige asielaanvragen. Als nieuw element vermeldt het advies enkel de medische attesten van de psychiaters V.(...) en N.(...) en de verklaring van sociaal assistent H.(...). Deze attesten werden hierboven besproken. Met betrekking tot uw geheugenproblemen vermeldt het advies dat uw vrouw deze al in het gehoor bij het Commissariaat-generaal in 2006 aanhaalde (CGVS 31/1/2006 vrouw, p. 8). U legde bij uw eerste asielaanvraag echter geen enkel medisch document voor waaruit blijkt dat u toen al met psychologische problemen of geheugenproblemen kampte, of waaruit blijkt wat de oorzaak van deze medische problemen zou zijn. In dit opzicht is het ook opvallend dat u pas sinds vorig jaar een psycholoog in België bezoekt. Hiervoor ging u in België volgens uw verklaringen nooit naar de psycholoog (CGVS, p. 4-5). Als relevant gegeven vermeldt het advies dat verschillende van uw familieleden in België als vluchteling werden erkend. In het kader van de asielaanvragen van uw moeder Z.(...) K.(...) (OV 5830971), zus L.(...) K.(...) (OV 5831031), zus A.(...) K.(...) (OV 5831025) en broer I.(...) K.(...) (OV 5834098) werd inderdaad besloten tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ik wens echter te benadrukken dat elke asielaanvraag op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Verder stelt het advies van het BCHV met betrekking tot uw gebrekkige kennis over Grozny (onder geloofwaardigheid) dat u in de praktijk bitter weinig in Grozny verbleef. Het BCHV beweert dat u van uw zesde tot negende levensjaar naar school ging in Grozny, maar vervolgens naar Kalmukkië verhuisde, waar u maar liefst zeven jaar verbleef. Voorts zou u volgens het BCHV in 1982 met uw gezin teruggekeerd zijn naar Grozny maar van 1984 tot

1986 uw militaire dienst vervuld hebben in Karelië. In de door u ingevulde vragenlijst, d.d. 21 juni 2006, die bestemd is voor het CGVS en die in het administratief dossier zit, verklaarde u echter dat u van 1966 tot 1999 in Grozny woonde (onder B. Domicilie). Bovendien verklaarde u toen dat u van 1973 tot 1984 school liep in Grozny (onder D. Onderwijsniveau). Hierdoor blijft de vaststelling over uw gebrekkige kennis over Grozny overeind. Met betrekking tot uw gebrekkige kennis over Gelaev (onder geloofwaardigheid) verwijst het BCHV naar uw beperkte scholingsgraad. In de door u ingevulde vragenlijst, d.d. 21 juni 2006, die bestemd is voor het CGVS en die in het administratief dossier zit, verklaarde u nochtans dat u in 1984 uw getuigenschrift van middelbaar onderwijs behaalde (onder D. Onderwijsniveau). Bijgevolg wordt de vaststelling van uw gebrekkige kennis over Gelaev hierdoor niet opgeheven. De andere hoofdstukken van het advies betreffen de behandeling van uw eerste asielaanvraag. Hier dient te worden herhaald dat uw eerste asielaanvraag op 25 juni 2007 definitief negatief werd afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Voor het overige brengt dit advies geen nieuwe elementen aan. De referentiebrieven van de schooldirectrice en leraars van uw kinderen bewijzen niets over uw medische problemen of over de problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst te verlaten. Het Russisch binnenlands paspoort en de huwelijksakte die u voorlegde, had u al ingediend bij uw eerste en tweede asielaanvraag (CGVS, p. 6). Het is overigens opvallend dat verschillende van de identiteitsdocumenten die u bij uw eerste en tweede asielaanvraag voorlegde, werden afgehaald in de periode waarin u verklaarde te hebben geschild. Meer bepaald werden uw rijbewijs en de examenkaart van uw rijbewijs in mei 2002 en uw Russisch binnenlands paspoort in oktober 2003 afgehaald. Evenzeer werden uw woonplaats in april 2003 en de vervulling van uw militaire dienst in oktober 2001 geregistreerd in uw Russisch binnenlands paspoort. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw eerste asielaanvraag, verklaarde u dat uw moeder deze documenten zou hebben laten opmaken (CGVS man 19/12/2005, p. 18). Het feit dat uw moeder verschillende documenten op verschillende tijdstippen voor u liet opmaken in een periode waarin u verklaarde ondergedoken te hebben geleefd, ondermijnt uw verklaringen als zou u toen omwille van uw deelname aan militaire activiteiten van de herfst van 1999 tot mei 2001 vervolgd zijn geweest en nog altijd opgespoord worden. Door deze verschillende démarches van uw moeder bij de autoriteiten in de periode 2001-2003 wordt immers de aandacht op uw persoon getrokken. Voorts legde u bij uw eerste asielaanvraag een huwelijksakte voor waaruit blijkt dat uw huwelijk voor de burgerlijke stand van het district Itum-Kali werd afgesloten op 30 juli 2003. Nu verklaarde u weliswaar dat uw moeder dit geregeld had en dat u toen niet aanwezig was geweest (gehoor man 19/12/2005, p. 18-19 en gehoor man 31/01/2006, p. 3bis). Toen u tijdens uw gehoor op 19/12/2005 werd gevraagd waarom u toen uw huwelijk liet registreren, zei u dat dit gedaan werd om uw kinderen op uw naam te laten zetten (CGVS 19/12/05, p. 2). Alweer tast deze démarche de geloofwaardigheid aan van uw verklaringen als zou u toen en nu nog gezocht worden omwille van uw verklaarde deelname aan militaire activiteiten van 1999 tot 2001. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt bovendien dat men geen huwelijk kan afsluiten zonder zelf aanwezig te zijn. Daarenboven werden aan u en uw vrouw in resp. november en december 2003 een internationaal paspoort uitgereikt. Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarden u en uw vrouw nochtans uitdrukkelijk geen internationaal paspoort te hebben gehad (DVZ man en vrouw 14/11/2005, vraag 20 en gehoor man CGVS 19/12/2005, p. 2). Toen u specifiek op de bewuste stempel werd gewezen, zei u dat u het niet wist en herhaalde u dat uw moeder alles had geregeld (gehoor man CGVS 19/12/2005, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt bovendien dat de behandeling van aanvragen voor een internationaal paspoort in de Russische Federatie op centraal niveau worden afgehandeld. De federale veiligheidsdienst FSB beoordeelt en registreert de afgifte van internationale paspoorten in de Russische Federatie. Hierdoor is het opvallend dat er aan u nog een internationaal paspoort zou zijn uitgereikt op het moment dat u verklaarde reeds gezocht te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat I.(...), de broer van uw vrouw, werd meegenomen en dat uw schoonouders werden geslagen (CGVS, p. 3). Deze incidenten bleken zich te hebben afgespeeld tijdens de oorlog en in het jaar 2005 (CGVS, p. 3 en 6), dus nog voor u uw eerste asielaanvraag indiende. Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, C.(...) D.(...) (OV 5832482), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie

blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 4 december 1970 in Prigorodnoje. Uw man H.(...) K.(...) (OV 5832482) kende problemen in uw land van herkomst. Zijn vader kwam jullie vragen om weg te gaan. Daarom vluchtten u en uw gezinsleden naar België. Op 26 oktober 2005 dienden u en uw man H.(...) K.(...) (OV 5832482) een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 22 mei 2006 werd door het Commissariaat-generaal de beslissing genomen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Op 23 januari 2007 werd door het Commissariaat-generaal besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 25 juni 2007 werd uw eerste asielaanvraag definitief negatief afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 16 januari 2008 dienden u en uw man H.(...) K.(...) (OV 5832482) een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 16 april 2008 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een weigering tot in overwegingname van uw asielaanvraag. Op 9 mei 2011 dienden u en uw man H.(...) K.(...) (OV 5832482) een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u een medisch attest van dokter D.(...) voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat alle problemen die u in uw land kende verbonden waren met de problemen van uw man. U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS vrouw, p. 2). Aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw man, H.(...) K.(...) (OV 5832482), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man H.(...) K.(...) (OV 5832482) werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die als volgt luidt: “De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde asielaanvraag blijkt dat u bij uw verklaringen blijft die u in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag in België aflegde en dat u ter staving van uw toen aangehaalde problemen nu een aantal nieuwe stukken voorlegt (CGVS, p. 3). Er moet echter worden opgemerkt dat de door u in het kader van uw tweede en derde asielaanvraag voorgelegde stukken de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas, zoals ondermijnd in de omstandige motivatie van de beslissing die ik op 23 januari 2007 ten aanzien van u nam in het kader van uw eerste asielaanvraag, niet kunnen herstellen. Van de door u ingediende convocaties, d.d. 11 december 2007, legde u enkel een fax voor, wat een geringe bewijswaarde heeft. Hierbij is het opvallend dat u niet wist welke instantie deze convocaties opstuurde. U wist evenmin op welk adres en bij welke persoon u zich volgens de convocaties moest aanmelden (CGVS, p. 5). Niettemin staat deze informatie letterlijk in de convocaties vermeld. Aangezien u met het voorleggen van deze convocaties wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u deze oproepingsbrief niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen. Uw vrouw stelde dat er na deze convocaties nog meerdere andere convocaties toekwamen (CGVS vrouw, p. 5-6). Hiervan kon u echter geen enkel begin van bewijs aanbrengen. U bevestigde dat u niets concreets kon vertellen over het feit dat er naar u gezocht werd (CGVS, p. 5). Uw vrouw verklaarde dat deze documenten nog thuis in Tsjetsjenië lagen (CGVS vrouw, p. 6). Daarnaast kan maar weinig waarde worden gehecht aan de brief van uw schoonzus M.(...). Dit document vermeldt allereerst geen datum. Deze brief bevat enkel

de verklaringen van uw schoonzus, in haar eigen bewoordingen, over het feit dat er mensen bij uw burens langskwamen die naar u vroegen. Deze verklaringen kunnen niet als objectief beschouwd worden. De brief bevat geen geloofwaardig bewijs van de problemen die u in uw land zou gekend hebben en die u er zouden hebben toe aangezet om uw land te verlaten of van de problemen die uw familieleden of burens na uw vlucht naar België zouden gekend hebben. Bovendien herinnerde u zich niet wat er in de brief van uw schoonzus M.(...) stond (CGVS, p. 5). Aangezien u met het voorleggen van deze brief wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u ook deze brief niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen. Voorts is het opvallend dat uw vrouw niet wist hoe uw burens die thuis bezocht werden in verband met uw problemen, heten (CGVS vrouw, p. 5). Voorts verklaarde u dat u geheugenproblemen en psychologische problemen heeft (CGVS, p. 3-4). Deze geheugenproblemen bestaan volgens uw verklaringen sinds de Russen Grozny binnenvielen (CGVS, p. 4). De door u ingediende documenten bewijzen echter niet wanneer en onder welke omstandigheden uw medische problemen zijn ontstaan. Wat betreft het medisch attest van dokter V.(...), d.d. 18 juni 2010, moet gesteld worden dat dit enkel vermeldt dat u bij hem op consultatie komt. Dit attest werd blijkbaar opgesteld op basis van één consultatie. Het medisch attest vermeldt niets over de omstandigheden waaronder u uw medische problemen zou hebben opgelopen. Dit document zegt dan ook niets over de problemen die u zou gekend hebben en die u ertoe zouden hebben aangezet een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Het medisch attest van dokter N.(...), d.d. 23 maart 2011, vermeldt dat uw medische problemen het gevolg lijken te zijn van een trauma dat u in 2001 in Tsjetsjenië opliep. Het attest vermeldt dat er een obus ontplofte, waarna u geopereerd maar niet verder opgevolgd werd. Aangezien het weinig waarschijnlijk is dat dokter N.(...) bij dit incident aanwezig was, kan de beschrijving van dit incident door dokter N.(...) niet als objectief worden beschouwd. Uit dit attest kan dan ook niet worden afgeleid dat uw medische problemen het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de problemen die u ertoe zouden hebben bewogen uw land van herkomst te verlaten. Het medisch attest van dokter D.(...), d.d. 7 juni 2011, stelt dat u klaagt over geheugenproblemen. Het attest wijst als conclusie op een geruststellende neurologische balans. Uit dit attest kan niet worden afgeleid dat uw eventuele medische problemen het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de problemen die u ertoe zouden hebben bewogen uw land van herkomst te verlaten. Ook het medisch attest van dokter L.(...), d.d. 30 juni 2011, vermeldt enkel dat u in psychiatrische behandeling bent. Het medisch attest vermeldt niets over de omstandigheden waaronder u uw medische problemen zou hebben opgelopen. Dit document zegt dan ook niets over de problemen die u zou gekend hebben en die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst te ontvluchten. Het attest van mevrouw H.(...), sociaal assistente bij het Rode Kruis, d.d. 20 april 2011, beschrijft enkel de dokters die u heeft geconsulteerd of zal consulteren, en het gedrag dat u de laatste tijd vertoont. Aangezien mevrouw H.(...) geen arts is, hebben haar verklaringen over uw medische toestand onvoldoende basis. Mevrouw H.(...) schrijft bovendien dat ze geen uitspraken kan doen over uw geheugenproblemen. Dit attest levert dan ook geen overtuigend bewijs over uw medische problemen of over de problemen die u zou hebben gekend hebben in uw land van herkomst. Het advies van mevrouw Maes van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (hierna BCHV) gaat in op verschillende elementen van uw vorige en huidige asielaanvragen. Als nieuw element vermeldt het advies enkel de medische attesten van de psychiaters V.(...) en N.(...) en de verklaring van sociaal assistent H.(...). Deze attesten werden hierboven besproken. Met betrekking tot uw geheugenproblemen vermeldt het advies dat uw vrouw deze al in het gehoor bij het Commissariaat-generaal in 2006 aanhaalde (CGVS 31/1/2006 vrouw, p. 8). U legde bij uw eerste asielaanvraag echter geen enkel medisch document voor waaruit blijkt dat u toen al met psychologische problemen of geheugenproblemen kampte, of waaruit blijkt wat de oorzaak van deze medische problemen zou zijn. In dit opzicht is het ook opvallend dat u pas sinds vorig jaar een psycholoog in België bezoekt. Hiervoor ging u in België volgens uw verklaringen nooit naar de psycholoog (CGVS, p. 4-5). Als relevant gegeven vermeldt het advies dat verschillende van uw familieleden in België als vluchteling werden erkend. In het kader van de asielaanvragen van uw moeder Z.(...) K.(...) (OV 5830971), zus L.(...) K.(...) (OV 5831031), zus A.(...) K.(...) (OV 5831025) en broer I.(...) K.(...) (OV 5834098) werd inderdaad besloten tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Ik wens echter te benadrukken dat elke asielaanvraag op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Verder stelt het advies van het BCHV met betrekking tot uw gebrekkige kennis over Grozny (onder geloofwaardigheid) dat u in de praktijk bitter weinig in Grozny verbleef. Het BCHV beweert dat u van uw zesde tot negende levensjaar naar school ging in Grozny, maar vervolgens naar Kalmukkië verhuisde, waar u maar liefst zeven jaar verbleef. Voorts zou u volgens het BCHV in 1982 met uw gezin teruggekeerd zijn naar Grozny maar van 1984 tot 1986 uw militaire dienst vervuld hebben in Karelië. In de door u ingevulde vragenlijst, d.d. 21 juni 2006, die bestemd is voor het CGVS en die in het administratief dossier zit, verklaarde u echter dat u van 1966 tot 1999 in Grozny woonde (onder B. Domicilie). Bovendien verklaarde u toen dat u van 1973 tot 1984 school liep in Grozny (onder D. Onderwijsniveau). Hierdoor blijft de in het kader van uw eerste asielaanvraag gemaakte vaststelling over uw gebrekkige kennis over Grozny overeind. Met betrekking tot uw gebrekkige kennis over Gelayev (onder geloofwaardigheid) verwijst het BCHV naar uw beperkte scholingsgraad. In de door u ingevulde vragenlijst, d.d. 21 juni 2006, die bestemd is voor het CGVS en die in het administratief dossier zit, verklaarde u nochtans dat u in 1984 uw getuigenschrift van middelbaar onderwijs behaalde (onder D. Onderwijsniveau). Bijgevolg wordt de eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag gemaakte vaststelling van uw gebrekkige kennis over Gelayev hierdoor niet opgeheven. De andere hoofdstukken

van het advies betreffen de behandeling van uw eerste asielaanvraag. Hier dient te worden herhaald dat uw eerste asielaanvraag op 25 juni 2007 definitief negatief werd afgesloten met een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Voor het overige brengt dit advies geen nieuwe elementen aan. De referentiebrief van de schooldirectrice en leraars van uw kinderen bewijzen niets over uw medische problemen of over de problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst te verlaten. Het Russisch binnenlands paspoort en de huwelijksakte die u voorlegde, had u al ingediend bij uw eerste en tweede asielaanvraag (CGVS, p. 6). Het is overigens opvallend dat verschillende van de identiteitsdocumenten die u bij uw eerste en tweede asielaanvraag voorlegde, werden afgehaald in de periode waarin u verklaarde te hebben geschild. Meerbepaald werden uw rijbewijs en de examenkaart van uw rijbewijs in mei 2002 en uw Russisch binnenlands paspoort in oktober 2003 afgehaald. Evenzeer werden uw woonplaats in april 2003 en de vervulling van uw militaire dienst in oktober 2001 geregistreerd in uw Russisch binnenlands paspoort. Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw eerste asielaanvraag, verklaarde u dat uw moeder deze documenten zou hebben laten opmaken (CGVS man 19/12/2005, p. 18). Het feit dat uw moeder verschillende documenten op verschillende tijdstippen voor u liet opmaken in een periode waarin u verklaarde ondergedoken te hebben geleefd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u toen omwille van uw deelname aan militaire activiteiten (vanaf de herfst van 1999 tot mei 2001) vervolgd zijn geweest en nog altijd opgespoord worden. Door deze verschillende démarches van uw moeder bij de autoriteiten in de periode 2001-2003 wordt immers de aandacht op uw persoon getrokken. Voorts legde u bij uw eerste asielaanvraag een huwelijksakte voor waaruit blijkt dat uw huwelijk voor de burgerlijke stand van het district Itum-Kali werd afgesloten op 30 juli 2003. Nu verklaarde u weliswaar dat uw moeder dit geregeld had en dat u toen niet aanwezig was geweest (gehoor man 19/12/2005, p. 18-19 en gehoor man 31/01/2006, p. 3bis). Toen u tijdens uw gehoor op 19/12/2005 werd gevraagd waarom u toen uw huwelijk liet registreren, zei u dat dit gedaan werd om uw kinderen op uw naam te laten zetten (CGVS 19/12/05, p. 2). Alweer tast deze démarche de geloofwaardigheid aan van uw verklaringen als zou u toen en nu nog gezocht worden omwille van uw verklaarde deelname aan militaire activiteiten van 1999 tot 2001. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt bovendien dat men in de Russische Federatie geen huwelijk kan afsluiten zonder zelf aanwezig te zijn. Daarenboven werd aan u en uw vrouw in resp. november en december 2003 een internationaal paspoort uitgereikt. Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarden u en uw vrouw nochtans uitdrukkelijk geen internationaal paspoort te hebben gehad (DVZ man en vrouw 14/11/2005, vraag 20 en gehoor man CGVS 19/12/2005, p. 2). Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag specifiek op de bewuste stempel in uw binnenlands paspoort werd gewezen die verwijst naar de uitreiking van uw internationaal paspoort, zei u dat u het niet wist en herhaalde u dat uw moeder alles had geregeld (gehoor man CGVS 19/12/2005, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de behandeling van aanvragen voor een internationaal paspoort in de Russische Federatie op centraal niveau wordt afgehandeld. De federale veiligheidsdienst FSB beoordeelt en registreert de afgifte van internationale paspoorten in de Russische Federatie. Hierdoor is het opvallend dat er aan u nog een internationaal paspoort zou zijn uitgereikt op het moment dat u verklaarde gezocht te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas nog verder aangetast. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat I.(...), de broer van uw vrouw, werd meegenomen en dat uw schoonouders werden geslagen (CGVS, p. 3). Deze incidenten bleken zich te hebben afgespeeld tijdens de oorlog en in het jaar 2005 (CGVS, p. 3 en 6), dus nog voor u uw eerste asielaanvraag indiende. Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, H.(...) K.(...) (OV 5832482), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet." Aldus kan ook in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden

worden. Het door u ingediende medisch attest van dokter D.(...), d.d. 15 januari 2008, vermeldt dat u depressief bent als gevolg van uw dagdagelijkse problemen. Dit document werd blijkbaar opgemaakt op basis van één consultatie. Uit dit getuigschrift kan dan ook niet worden afgeleid dat de erin beschreven moeilijkheden het rechtstreekse gevolg zouden zijn van de feiten die u aanhaalde in uw asielrelaas. Het is evenmin van dien aard dat het de geloofwaardigheid van uw asielrelaas herstelt. Met betrekking tot de door u aangehaalde medische en psychische problemen, dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u pas sinds april 2011 naar de psycholoog in België gaat. Tijdens uw gehoor verklaarde u dat u over een bewijs van uw geheugenproblemen zou beschikken (CGVS vrouw, p. 4). U ging ermee akkoord om dit document binnen de vijf werkdagen aan het Commissariaat-generaal over te maken (CGVS vrouw, p. 5). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets ontvangen. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw broer I.(...) D.(...) in 2005 werd gemarteld, waarbij hem werd gevraagd waar uw man was (CGVS vrouw, p. 3). U stelde zelf dat u dit incident reeds vermeldde bij uw eerste asielaanvraag (CGVS vrouw, p. 3). Hierdoor maakt dit incident geen nieuw element uit in uw huidige asielaanvraag. Tevens stelde u dat uw broer I.(...) D.(...) stierf op 9 juni 2006, een maand nadat hij werd geslagen door Russen (CGVS vrouw, p. 2-3). Ook dit incident vond plaats voor de afsluiting van uw eerste asielaanvraag, waardoor dit niet als nieuw element kan worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen “48/1”, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Met betrekking tot de psychische- en geheugenproblemen waarmee eerste verzoeker kampt, stellen verzoekers dat het onmogelijk is dat een dokter aanwezig is bij de trauma's van zijn patiënten waardoor de arrogante toon van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afbreuk doet aan de waardigheid van de dokters. Volgens verzoekers moet vooral worden verwezen naar het positief advies van het Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) waarin aangehaald wordt dat eerste verzoeker reeds tijdens zijn gehoor in 2006 had aangegeven dat hij geheugenproblemen heeft. Het Commissariaat-generaal heeft hiermee op geen enkel moment rekening gehouden en stelt zich vergoelijkend op door te stellen dat er op dat moment geen medische documenten werden neergelegd. Verzoekers wijzen er echter op dat zij deze problemen reeds tijdens het gehoor in 2006 hadden aangehaald en dat het feit dat eerste verzoeker slechts recent een psycholoog bezoekt niet wil zegen dat hij niet langer met deze psychologische problemen rondloopt. Verzoekers werpen vervolgens op dat eerste verzoeker heeft meegevochten en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen moeite doet om zich in te leven in dergelijke situatie waardoor het helemaal niet onwaarschijnlijk is dat men dan psychologische problemen heeft. Eerste verzoeker kan dit zelfs met medische documenten attesteren die als bijlage aan het verzoekschrift werden toegevoegd. Deze zijn niet afkomstig van een huisdokter, maar eerste verzoeker werd neurologisch onderzocht en is in behandeling bij een psychiater en een psycholoog. De psychiater haalt aan dat eerste verzoeker soms de weg naar huis niet meer herinnert, een verminderd gevoel heeft in de linker gezichtshelft en een duidelijk verminderde gezichtsscherpte en verkeerde gevoelsgevoelsgewaarwording die hem steeds meer invalide maakt en hem geïrriteerd en emotioneel labiel maakt. Verzoekers wijzen erop dat het ernstige aandoeningen zijn waardoor eerste verzoeker niet in staat is een coherent verhaal te brengen. Verzoekers stellen dat het Commissariaat-generaal omzichtiger met deze problematiek had moeten omspringen en dat zij het interview niet aanpasten aan de noden van eerste verzoeker ondanks het feit dat zij reeds op de hoogte waren van de medische problemen sinds 2006. Verzoekers besluiten hieruit dat het interview onzorgvuldig gebeurde, waardoor het dossier opnieuw moet worden onderzocht of minstens niet voldoende is gemotiveerd.

Vervolgens stellen verzoekers met betrekking tot het verslag van het BCHV dat de verwerende partij daarmee amper rekening houdt. Verzoekers wijzen erop dat het Commissariaat-generaal gebruik maakt van een aantal feitelijke elementen uit het verslag, wat er volgens hen op wijst dat het interview op het Commissariaat-generaal eigenlijk onvoldoende was. Verzoekers wijzen er ook op dat het verslag van het BCHV 8 pagina's telt en veel omstandiger is dan de negatieve beslissing. Volgens verzoekers werd het verslag de facto genegeerd en wordt geen moeite gedaan om tegenargumenten te formuleren bij het verslag. Dit verslag geeft volgens verzoekers nochtans aan waarom eerste verzoeker weinig kennis heeft van Grozny en Galaev. Het feit dat eerste verzoeker aangaf van 1966 tot 1999 zijn domicilie gehad te hebben in Grozny betekent niet dat hij daar in de praktijk heeft gewoond, wat wél blijkt uit het verslag

van het BCHV. Verzoekers betwisten bovendien dat iemand die een middelbaar diploma heeft behaald een uitgebreide scholingsgraad heeft, waarbij bovendien niet duidelijk is of het een diploma lager middelbaar onderwijs betreft. Bovendien dient volgens verzoekers rekening te worden gehouden met de geheugenproblemen van eerste verzoeker waardoor het duidelijk is waarom hij een gebrekkige kennis van Grozny en Galaev heeft. Verzoeker besluit dat de motivering er niet in slaagt om hard te maken waarom eerste verzoeker een bepaald kennisniveau moet hebben en het gevraagde kennisniveau moet aanpassen aan de individuele situatie van de asielzoeker, wat in casu niet gebeurde en er bijgevolg niet in slaagt de verklaringen waarom hij niet over deze kennis beschikt, te weerleggen.

Verzoekers opperen vervolgens dat de commissaris-generaal ook geen rekening houdt met het omstandig advies van het BCHV met betrekking tot de andere familieleden die de status van vluchteling hebben bekomen. Elke asielaanvraag wordt inderdaad op zijn individuele merites beoordeeld, maar wanneer 4 familieleden als vluchteling werden erkend, vormt dit een zeer ernstige indicatie van problemen in het land van herkomst, waarbij het BCHV in zijn advies duidelijk aangeeft dat de erkenning van deze familieleden gebaseerd is op de activiteiten van de heer C. en zijn broers die ook actief waren in het verzet en waarvan er een als vluchteling werd erkend en de andere geregulariseerd. In het advies wordt ook verwezen naar A. die werd erkend als vluchteling en naar het gehoorverslag waarin deze verwees naar de activiteiten van eerste verzoeker. Volgens verzoekers is het onmogelijk dat de ene persoon die betrokken is bij deze activiteiten als vluchteling wordt erkend en de andere niet omwille van het declaratief karakter van de erkenning. Verzoekers stellen vast dat de beslissing nalaat te motiveren waarom het ene familielid wel werd erkend en het andere niet, waardoor blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de dossiers van de andere familieleden niet heeft onderzocht, terwijl deze zeer sterk verbonden zijn en er dus geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd.

Aangaande de nieuwe documenten die door verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag werden neergelegd, stellen verzoekers dat zij niet weten wat er in de convocaties staat en dat er van hen niet kan verwacht worden dat zij zaken beginnen uitvinden. Verzoekers stellen dat zij met deze convocaties willen bevestigen dat de autoriteiten hen zoeken, maar dat zij dit zo vanzelfsprekend vinden dat zij geen moment dachten aan het feit dat niet duidelijk was bij wie en waar zij zich moesten aanbieden. Verzoekers wijzen hierbij ook op de mentale problemen van eerste verzoeker waardoor hij een gebrekkige kennis heeft en waarmee geen rekening werd gehouden. Verzoekers besluiten dat dit document een belangrijk bewijselement is dat hun asielrelaas kracht bijzet.

Betreffende de situatie in hun land van herkomst merken verzoekers op dat het Commissariaat-generaal geen rekening houdt met de reële situatie in Tsjetsjenië die nog steeds niet verbeterd is. Verzoekers verwijzen naar rapporten die volgens hen aantonen dat zij als vluchteling dienen te worden erkend of dat hen de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend. De situatie in Tsjetsjenië en Dagestan is dusdanig dat verzoekers stellen dat er sprake is van een reëel risico op doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Volgens verzoekers bestaat zo'n conflict in Tsjetsjenië. Verzoekers wijzen erop dat de Raad reeds in het verleden oordeelde dat een wapenstilstand of een staakt-het-vuren niet betekent dat het conflict beëindigd werd. Volgens verzoekers is er geen duurzame vrede in Tsjetsjenië. Er kan, zo beweren verzoekers, niet gevraagd worden dat zij het risico op ernstige aanslagen individualiseren voor wat betreft artikel "15.C", maar evenmin voor artikel "15 A en 15 B". Verzoekers verduidelijken dit aan de hand van de rechtspraak met betrekking tot artikel 3 van het EVRM dat een absoluut verbod op onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt, ongeacht zijn eigen gedrag. Verder beweren verzoekers op grond van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) dat er geen geïndividualiseerde vrees moet worden bewezen. Verzoekers wijzen op nieuwe informatie en rapporten over de Kaukasus. Zo citeren ze teksten over de deelrepubliek Dagestan van de website www.caucas.com, teksten uit Le monde waaruit zou blijken dat de situatie van personen die geacht worden opposanten of extremisten te zijn er niet op vooruit gaat, een rapport van OSAR over de veiligheidssituatie in de noordelijke Kaukasus. Verzoekers halen ook de rechtspraak van het EHRM aan waarin Rusland meermaals werd veroordeeld voor de behandeling van de problematiek van de noordelijke Kaukasus, ze wijzen op het rapport van de speciale agent van de Verenigde Naties van 2 juni 2010 en het rapport van Amnesty International van 29 mei 2010 waarin de mensenrechtenschendingen worden beschreven. Tevens maken verzoekers melding van een rapport van het Europees Parlement over de mensenrechtenschendingen in de noordelijke Kaukasus, van een rapport van de mensenrechtenorganisatie 'Memorial' en van het rapport van het Department of State van de Verenigde Staten van 8 april 2010 waarbij verzoekers aangeven dat dit recente rapport aangeeft dat de schendingen niet opgehouden of verminderd zijn. Vervolgens halen verzoekers de ECRE Guidelines on the treatment of Chechen IDP's, Asylum Seekers and Refugees in Europe van maart 2011 aan en leiden hieruit af dat de noordelijke Kaukasus zich nog steeds in een staat van oorlog bevindt. Tenslotte citeren verzoekers uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van

30 maart 2010 waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend en uit een arrest van 12 maart 2009 waarbij uitspraak werd gedaan over de context in Dagestan die moet nopen tot voorzichtigheid bij de behandeling van de dossiers van asielzoekers uit de Russische Kaukasus. Verzoekers besluiten dat hun vrees in geval van terugkeer naar de noordelijke Kaukasus in elk geval gegrond is en dat de beslissingen dienen te worden vernietigd.

Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen verzoekers medische attesten toe en niet minder dan 12 rapporten, die in het verzoekschrift worden aangehaald, over de actuele situatie in de noordelijke Kaukasus.

2.2. Het middel is niet ontvankelijk waar de schending van “*artikel 48/1*” van de vreemdelingenwet wordt aangevoerd vermits dit wetsartikel niet bestaat en bijgevolg onmogelijk kan worden uiteengezet op welke wijze dit wetsartikel zou zijn geschonden.

2.3. Voor zover in het middel de schending wordt aangevoerd van artikel 52 van de vreemdelingenwet, mist het middel juridische grondslag. In casu kan de schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet immers niet dienstig worden opgeworpen aangezien de beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de Commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in hun middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.5. In de bestreden beslissingen, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats de complexe situatie in Tsjetsjenië geduid, die een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk maakt. Verder wordt in de beslissingen gesteld dat de stukken die verzoekers in het kader van hun derde asielaanvraag hadden neergelegd niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas te herstellen. Zo wordt met betrekking tot de neergelegde convocatie opgemerkt dat het enkel een fax betreft met geringe bewijswaarde en verzoekers de erin vervatte gegevens niet konden weergeven. Aan de brief van de schoonzus van eerste verzoeker wordt ook slechts geringe bewijswaarde toegekend omdat de erin vervatte verklaringen niet als objectief kunnen worden beschouwd. Eerste verzoeker herinnerde zich blijkens de beslissingen ook niet wat er in de brief stond. Betreffende de geheugenproblemen waaraan eerste verzoeker sedert de inval van de Russen in Grozny zou lijden, wordt in de beslissingen gesteld dat de medische attesten niet bewijzen wanneer en onder welke omstandigheden deze medische problemen zijn ontstaan. Het attest van mevrouw H., sociaal assistente, levert geen overtuigend bewijs van de problemen. In het advies van het Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) werd overigens gewezen op de medische attesten als nieuwe gegevens en wordt vermeld dat verzoeker de geheugenproblemen reeds tijdens het gehoor van 2006 aanhaalde. De commissaris-generaal stelt echter vast dat deze problemen toen niet met medische attesten werden gestaafd. Vervolgens wordt in het advies verwezen naar de erkenning van familieleden van verzoekers als vluchteling, waarbij in de beslissing wordt gewezen op het individuele karakter van de asielaanvraag. In het advies wordt over de gebrekkige kennis van verzoeker over Grozny gesteld dat eerste verzoeker slechts bitter weinig in Grozny verbleef, wat niet overeenstemt met verzoekers versie op de vragenlijst van 21/06/2006. De verklaring die in het advies wordt aangereikt voor de beperkte kennis van eerste verzoeker over Galaev kan evenmin worden aanvaard vermits hij in de vragenlijst aangaf zijn getuigschrift van middelbaar onderwijs te hebben behaald. Het advies gaat verder in op de behandeling van de eerste asielaanvraag die op 25/06/2007 definitief werd afgesloten.

In de beslissing wordt verder aangehaald dat de referentiebrief van de schooldirectrice en de leraars van de kinderen van verzoekers geen uitstaans hebben met de asielaanvraag. Het Russisch binnenlands paspoort en de huwelijksakte werden door verzoekers reeds ingediend bij hun eerste en hun tweede asielaanvraag en deze werden bovendien opgemaakt in een periode waarin verzoekers verklaarden zich schuil te hebben gehouden. Hoewel verzoeker verklaart dat zijn moeder deze documenten zou hebben laten opmaken, is het weinig geloofwaardig dat in die periode, terwijl hij werd opgespoord, zijn huwelijk werd geregistreerd en een internationaal paspoort werd uitgereikt.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de beslissing op grond van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd besloten dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.6. De Raad merkt op dat verzoekers de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een arrogante toon verwijten, maar in wezen niets inbrengen tegen de vaststelling dat de medische attesten geen uitsluitel kunnen bieden over de omstandigheden waarin de medische problemen zijn ontstaan. De Raad ziet verder niet in op welke wijze het aanhoren van het relaas van een Belgische oud-strijder van Wereldoorlog II een ander licht zou werpen op de bestreden beslissingen.

2.7. Verzoekers kunnen niet worden bijgetreden waar ze stellen dat met het advies van het BCHV van 24 april 2011 (AD Y+BY, stuk 5, advies BCHV) geen rekening werd gehouden. Ten eerste dient te worden gewezen op de oorspronkelijke bedoeling van het advies dat erop is gericht de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ertoe te bewegen de derde asielaanvraag van verzoekers in overweging te nemen op grond van de nieuwe gegevens. Uit het feit dat het dossier van verzoekers op 12 mei 2011 werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor beslissing, blijkt dat het advies wel degelijk werd opgevolgd. Tevens blijkt uit de bestreden beslissingen, zoals hierboven weergegeven, dat wel degelijk rekening werd gehouden met de inhoud van de medische attesten met betrekking tot de geheugenproblemen van eerste verzoeker. Uit de medische attesten die verzoeker ook als bijlage aan zijn verzoekschrift toevoegt, blijkt inderdaad dat eerste verzoeker kampt met psychische problemen, maar uit geen van deze verslagen kan worden besloten dat de problemen hem zouden verhinderen om coherente verklaringen af te leggen. Bijgevolg is er geen enkel objectief bewijs dat zijn verklaringen mankementen zouden vertonen. Zowel tijdens het gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag als in het gehoor dat op 28 juni 2011 van eerste verzoeker werd afgenomen, maakte hij weliswaar gewag van geheugenproblemen, maar er werden hieromtrent noch bij de aanvang noch op het einde specifieke opmerkingen gemaakt. In zijn middel stelt verzoeker dat het interview niet zorgvuldig gebeurde, maar hij verduidelijkt niet welke elementen in zijn relaas als gevolg van zijn psychische toestand niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen. Tijdens zijn laatste gehoor gaf verzoeker ook aan dat hij alle problemen had meegedeeld en deelde zijn raadvrouw enkel mee dat rekening diende te worden gehouden met het advies van het BCHV (AD Y+BY, stuk 8A, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS 28/06/2011, p. 6). Er werd vervolgens ook rekening gehouden met alle andere inhoudelijke elementen die in het advies van het BCHV werden aangevoerd. Waar verzoekers verwijzen naar de in het advies aangehaalde verklaring voor de gebrekkige kennis van eerste verzoeker van Grozny, stipt de Raad aan dat reeds werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Grozny tot 1999 in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers die werd afgesloten met arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 juni 2007 (zie punt 1.5). Aangezien verzoekers geen begin van bewijs leveren waaruit blijkt dat zij tot 1999 wel degelijk in Grozny hebben verbleven, zoals eerste verzoeker nochtans had verklaard (AD eerste AA, stuk 10, gehoorverslag ontvankelijkheid eerste verzoeker CGVS, p. 3), staat de ongeloofwaardigheid van eerste verzoekers verblijf in Grozny vast. Geen enkele van de redenen voor de gebrekkige kennis van eerste verzoeker over Grozny en over Galaev, met name zijn beperkte aanwezigheid in Grozny door toedoen van zijn activiteiten, zijn beperkte scholingsgraad en zijn geheugenproblemen, wordt ondersteund door een concreet begin van bewijs. Hij toont zijn bewering niet aan dat hij vaak buiten Grozny vertoefde, gaf zelf aan tot 1984 (18-jarige leeftijd) school te hebben gelopen (AD eerste asielaanvraag, stuk 4, questionnaire, p. 6) en maakt niet aannemelijk dat zijn beweerdde geheugenproblemen zijn verklaringen onbetrouwbaar maken. Verzoekers blijven ook in gebreke aan te tonen welke van de door de commissaris-generaal gestelde vragen over de stad Grozny en over Galaev een kennisniveau vereisen dat niet redelijkerwijs van eerste verzoeker kan worden verwacht. Bijgevolg kunnen deze rechtvaardigingsgronden niet worden aanvaard.

Met betrekking tot de erkenning van de andere familieleden van verzoekers, merkt de Raad op dat elke asielaanvraag individueel wordt beoordeeld. De verwijzing naar eerste verzoeker ter gelegenheid van het gehoor van een familielid dat werd erkend kan bezwaarlijk als doorslaggevend element worden aanzien om verzoeker als vluchteling te erkennen, terwijl zijn persoonlijk relaas ongeloofwaardig werd bevonden. Het komt bovendien niet aan de commissaris-generaal, maar aan verzoekers toe om de verbondenheid tussen de asielaanvraag van verzoekers en deze van hun erkende familieleden aannemelijk te maken, waar zij vooralsnog niet in geslaagd zijn.

Documenten hebben slechts bewijswaarde voor zover zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund. Omtrent de neergelegde convocatie werd niet enkel vastgesteld dat het slechts een fax met geringe bewijswaarde betrof, maar ook dat verzoekers onwetend waren over de inhoud ervan. Hun rechtvaardiging voor de vastgestelde onwetendheid, met name dat zij dit vanzelfsprekend vonden en

niet dachten aan het feit dat het onduidelijk zou kunnen zijn bij wie en waar zij zich moesten aanbieden, is niet ernstig en kan niet worden aanvaard. Zoals reeds eerder gesteld, kunnen de mentale problemen van eerste verzoeker evenmin worden aanzien als rechtvaardiging voor deze onwetendheid. Tenslotte vormt de lengte van het advies van het BCHV geen graadmeter voor de kwaliteit ervan en wordt in de bestreden beslissingen wel degelijk ingegaan op alle argumenten die in dit advies worden aangehaald. Noch de door verzoekers in het kader van hun derde asielaanvraag ingediende nieuwe gegevens, noch het advies van het BCHV zijn bij machte om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas om te buigen, waardoor verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend.

2.8. De Raad merkt verder op dat verzoekers niet kunnen worden gevolgd in hun redenering aangaande de subsidiaire bescherming. Waar zij in hun verzoekschrift de artikelen “15 A en 15 B” en artikel “15.C” bespreken, verwijzen zij naar de definitie van ernstige schade zoals opgenomen in artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn). In tegenstelling tot wat verzoekers beweren is in beginsel voor het bewijs van ernstige schade in de zin van artikel 15 a) en b) van de Kwalificatierichtlijn, zoals opgenomen in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet, wel degelijk - en dit conform de rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 van het EVRM - een individualisatie vereist. De loutere mogelijkheid op mishandelingen als gevolg van de onzekere situatie in een land, zoals die blijkt uit de talloze bronnen die verzoekers citeren, geeft op zichzelf geen aanleiding tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani and Others v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111). Wanneer deze bronnen slechts een algemene situatie beschrijven dienen de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak verder gestaafd te worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). Slechts in uitzonderlijke gevallen, waarbij de verzoekende partij beweert deel uit te maken van een groep die systematisch wordt blootgesteld aan mishandelingen, kan de bescherming van artikel 3 van het EVRM aangewend worden wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en zwaarwichtige redenen voor handen zijn om aan te nemen dat een betreffende praktijk bestaat en dat zij deel uitmaakt van de betreffende groep (zie EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan bewijst van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk situatie onderscheiden van deze van anderen, indien dit de bescherming geboden door artikel 3 van het EVRM zou uithollen. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en de beschikbare informatie over het land van bestemming met betrekking tot de betreffende groep (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 80; EHRM, *Salah Seekh v. Nederland*, 23 mei 2007, § 148; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167). Verzoekers maken door middel van hun citaten uit talrijke rapporten over de ganse noordelijke Kaukasus (Dagestan, Ingoesjetie, Tsjetsjenië) niet in het minst aannemelijk dat zij tot een groep behoren die systematisch blootgesteld is aan mishandelingen zoals bedoeld in de rechtspraak van het EHRM. Bijgevolg moeten verzoekers wel degelijk een individueel reëel risico op ernstige schade aantonen. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van hun asielrelaas kunnen verzoekers zich echter niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.9. Verzoekers besluiten op grond van de door hen geciteerde en als bijlage bij hun verzoekschrift gevoegde rapporten, waarin allerlei incidenten worden beschreven die zich in verschillende deelrepublieken van de noordelijke Kaukasus hebben voorgedaan, dat Tsjetsjenië zich nog steeds in een staat van oorlog bevindt. De Raad merkt echter op dat deze algemene rapporten niet toelaten om zonder meer te besluiten dat er in Tsjetsjenië een situatie van willekeurig geweld zou heersen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal onder andere op grond van het meer specifieke en zeer recente CEDOCA-rapport (AD Y+BY, stuk 15, Landeninformatie, SRB Tsjetsjenië CEDOCA 20/06/21011) tot het besluit komt dat het aantal burgerslachtoffers ingevolge de incidenten in Tsjetsjenië beperkt blijft, waardoor het geenszins onredelijk is om te stellen dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/5 van de vreemdelingenwet. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN